

Szegő Andor 1945-Ben

Szegő Andor 1945-ben.

Bandival Salgótarjánban ismerkedtem meg. [Salgó]Tarjánban volt egy fakitermelő cég a háború után, amely a kitermelt tűzifát vagonokba rakta, és felküldte Pestre. A Pestre megérkező tűzifát Schirmann, egy ügyes pesti üzletember fogadta Vizafogón, és eladta a kiskereskedőknek. Ez a Schirmann a férjem nagybátyja volt. Amikor Welsben a férjem kigyógyult a flekktífuszból, hazament Újpestre. Apját elvitték, nővérét a három gyerekével elvitték, anyját elvitték. Megkereste a nagybátyját, anyja testvérét, hogy mit csináljon. Nem volt túl kedves ember, mindig távol tartotta magát a családtól, nem rajongott azért, hogy Bandi nála kezdje az életét. De eszébe jutott, hogy Bandi nem nála fogja kezdeni, hanem állást kínált neki Salgótarjánban ennél a fakitermelő cégnél. Bandi lekerült [Salgó]Tarjánba, így ismerkedtünk meg. Aztán nagyon gyorsan úgy határoztunk, hogy összeházasodunk, és 1946 karácsonyán össze is házasodtunk.

Úgy határoztunk, hogy kiváltjuk a tűzifaszállításra a papírt. Elkezdtünk kijárni Mátranovákra, megvettük a tűzifát az erdőtulajdonosoktól. Egy héten egy vagon tudtunk Pestre küldeni, és ebből már megéltünk. Bandi volt a kitermelésnél, én pedig ültem az állomáson, fogadtam a szekereket, amik hozták a fát. Ott lemértem, kifizettem, és fel a vagonra. Ez aztán 1949-ben megszűnt, nem engedték tovább, elvették az iparunkat. Bandi elhelyezkedett a Bányaépítőipari Vállalatnál.